

Cal Martí la Serra

Cercana a «cal Borres» en la sierra del Pilar, se encuentra la masía «Martí la Serra», cuyo complejo parece una fortificación.

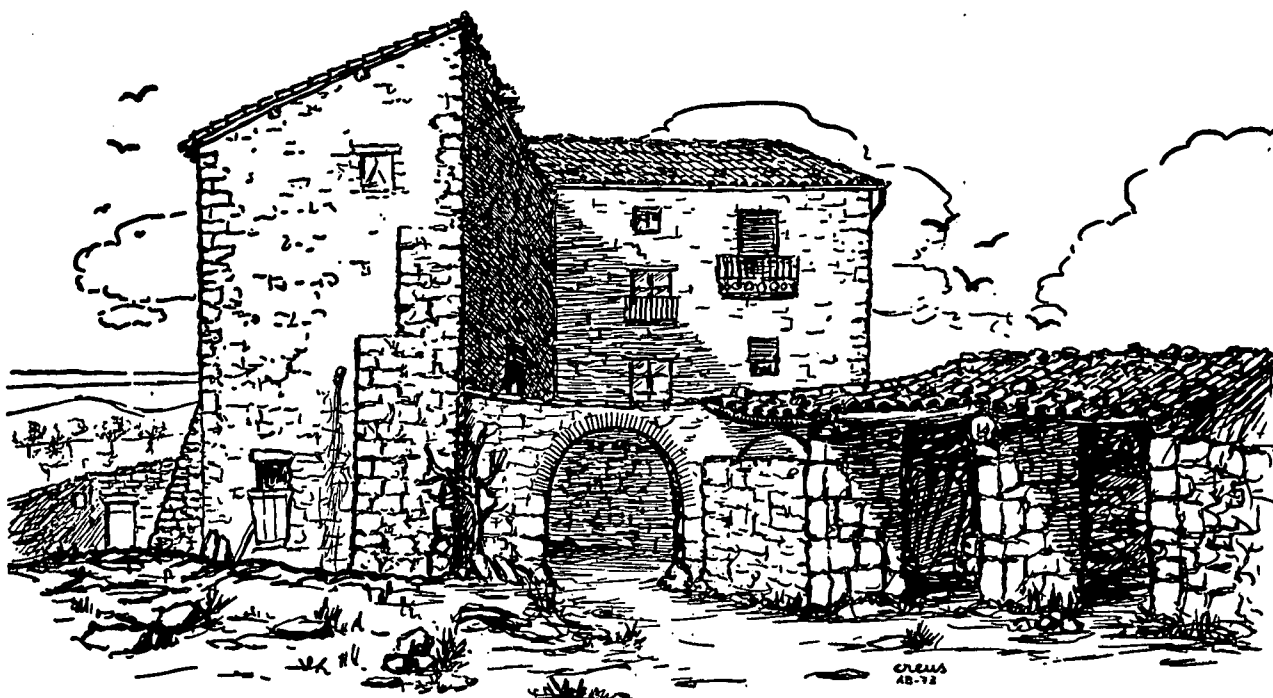
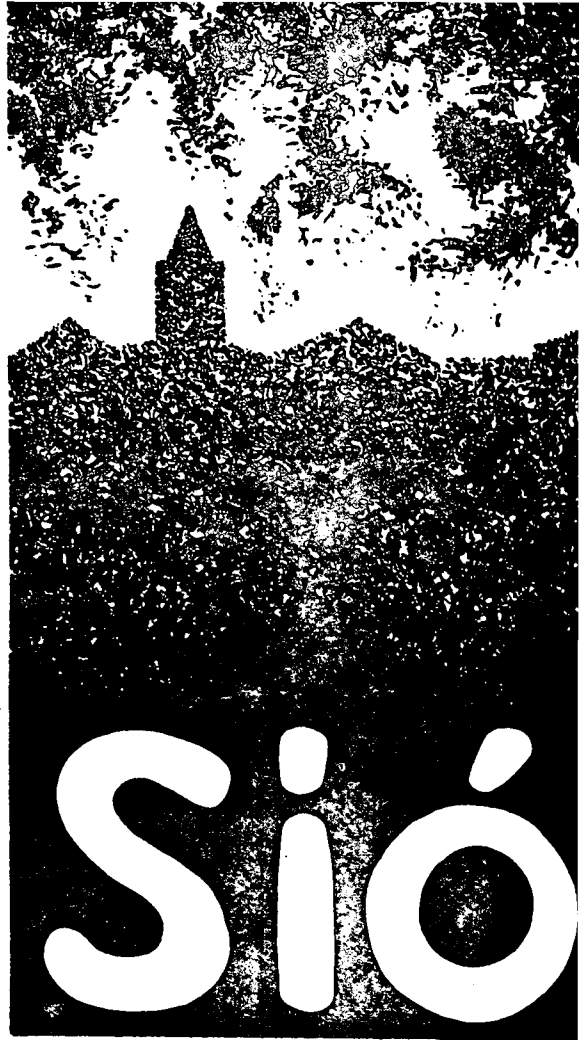
Situadas en terreno desnivelado y formando un ángulo recto, hay tres casas juntas, hoy deshabitadas, cuyas entradas están completamente resguardadas del exterior por viejísimas paredes una de las cuales con sendos arcos da a otra zona más amplia también completamente vallada por paredes y cubiertos con pilares de grandes bloques de piedra que sostienen viejas vigas de madera y sinuosos tejados.

Los dos patios que se forman, resultan muy interesantes y misteriosos, por la desigualdad del terreno donde sendas escaleras conducen a los diferentes desniveles.

Un poco aparte se encuentra una capilla sencilla en la que se lee el año 1740. Es de suponer que fué construída después de la masía, por lo que resulta muy antigua, lo que se aprecia también a simple vista, por la construcción de sus muros y el aspecto de los tejados y vigámenes que no han sido objeto de reformas como en otras masías, tan sólo algunos nuevos cubiertos necesarios para la moderna agricultura.

En la parte trasera destaca una vieja galería de maderos y otros detalles arquitectónicos, resultando en fin todo el conjunto de sumo interés y gran solera.

Creus

CARTES A CA LA VILA

Estimat Sr. Batlle:

D'un temps ençà, he observat com a les parets de revestiment del Canal, hi ha enganxada una capa negra d'un residu que em sembla que és força sospitos, i, si més no, poc agradable. Comentant la presència d'aquesta diguem-ne porqueria, almenys a la vista, algú ha insinuat la possibilitat que es tractés de «puri»... Com vosté sap molt bé, el «puri» és l'excrement més o menys líquid dels porcs. Caldria que aquesta sospita s'aclarís, ja que seria un greu perill per a la salut local.

Cordialment seu,

TON

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

NUESTRO ALCALDE ES PROTAGONISTA

DETALLE DE GRATITUD

Es una nota de simpatía y de gratitud la que el señor Pedrol ha tenido en la persona de nuestro señor Alcalde con el obsequio de dos bellas palomas para demostrar su adhesión a nuestra primera autoridad y para que quedara constancia del reconocimiento del señor Pedrol a los desvelos de nuestra Corporación Municipal por su constante dedicación en la mejora progresiva de nuestra Villa, y demostrar con tan simpático acto «que no todos criticamos la buena labor llevada a cabo por el Consistorio Municipal». son palabras del señor Pedrol.

JURADO EN DEPORTE

Nuestro alcalde don José M.ª Inglés formó parte del Jurado constituido por nueve distinguidas personalidades, para elegir el mejor deportista de 1972, elección que se llevó a cabo en el transcurso de una cena de gala que tuvo lugar en el parador Condes de Urgel, bajo la presidencia del Excmo Sr. Gobernador Civil de la Provincia, señor Aparicio Calvo Rubio, organizado por la Junta Provincial de Educación Física y Deportes. En reñida votación de entre los finalistas fué proclamada mejor deportista la leridana Raquel Aunós Gómez en la modalidad de esquí.

Parlant de...

Al carrer fa un fred que pela. Dins l'hospital l'ambient és més agradós en quan a la temperatura es refereix.

Noi, cada dia està pitjor, no sé pas on arribarem, gent amunt, gent avall; tothom pregunta, ningú sap on va.

Com m'agradaria poder caminar, parlar, poder-me bellugar, en una paraula: tenir vida.

Caram!... Sembla que fan un xic de mala cara. ¿Sí que els estranya que demani això? Ai! Perdó, és clar, ara comprenc perquè fan mala cara.

Es que no m'he presentat. «Sóc Donya Xeringa». ¿Comprenen per què demano poder-me bellugar? Però no d'aquella manera que ho faig dins d'una plateta, amb un cotonet empapat d'alcohol, al costat d'una agulla llarga i fina, que la veritat sia dita, a vostés no els fa gens de gràcia i no comprenc perquè. Bé, deixem això apart i seguim amb el que els deia. Dins la meva panxeta posen unes aigües tan rares que em fan tapar el nas moltes vegades.

Un dia quasi em van espantar. Tot va ser entrar a una habitació i sentir que deien cridant: No, d'això no en vull! a mi no... Dissimulant un xic vaig mirar a un indret i a l'altre, per veure quina era la causa que motivava aquells esglais, no veia res... Fins passats uns segons el meu petit cervell no compregué que cridaven per mi i vaig pensar: Manoi, no n'hi ha per tant! Si en aquell moment hagués tingut comes, allí no hi restava ni un minut més; però com que em duien a la plateta, em van agafar unes mans i tant si vols com si no, apa!

Tan sols per una cosa m'agradava, la meva panxeta es buidava poc a poc i podia respirar tranquila.

En podria explicar moltes com aquesta; però no crec pas que em creguessin. Bé i no pensin que això és cosa meva, puc assegurar que és ben veritat.

* * *

Davant meu tinc un corredor llarg i ample. Totes les rajoles les tinc ben contades, si les pobres poguessin parlar cada vegada que passo, de Ais! i Uis! no n'hagués faltat pas.

El meu vestit tot blanc sempre a punt. La meva feina és portar i traslladar malalts que necessitin d'aquest servei. Els meus amics em diuen «Llitera» i a mi el de senyora no m'agrada.

Començo a la nit i fins a la nit sense parar. Ara em necessiten al quiròfan, perquè han operat i, és clar, el malalt es té de dur a la seva cambra. Me'l carreguen damunt de l'espatlla i amb molta cura camino fins arribar al llit que té destinat per poder reposar i refer-se de l'operació, ajudat per aquelles minyones que en diuen infermeres, sempre contentes i servicials, caram! i molt eixerides que són! No m'hi entenc massa; però de tant en tant sento que ho diuen.

Després de deixar-lo, altra vegada a la feina. D'un lloc a l'altre, sempre a punt no em sentiran queixar-me mai i no és pas perquè no tingui motiu, doncs a la nit, quan arriba l'hora de reposar per la gent, la meva esquena, un xic sentida, continua la tasca.

Si algun dia venen per ací, a la seva disposició em trobaran.

Jaumina Díaz Canosa

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

Fou durant l'octava de Pasqua, amb l'ambient encara caldejat per la Resurrecció, quan se'm feu el suggeriment.

—Per què no ressucites el «De Casa a Casa»?

—Home!

Madurada la idea, he acceptat la proposta i si digués que la cosa no em fa il·lusió, diria una mentida com una catedral. Ben mirat, si «De Casa a Casa» va desaparèixer gairebé perquè sí, sense cap motiu seriós que justificués la defunció, per què no es pot reprendre ara, aprofitant un espai vacant i un moment d'eufòria primaveral?

M'imagino que són nombrosos els lectors que recorden aquella Secció, iniciada en el primer número del periòdic i precisament en aquesta mateixa plana. Durant cinc anys, fins al febrer del 1969, cada mes l'iset acudí puntualment a la cita. Aleshores i per uns motius personals que no venen a tomb, «De Casa a Casa» interrompé bruscament la seva publicació. Quan un temps més tard volia tornar-hi, em vaig adonar que no hi feia cap falta. I les vacances de l'iset es feren indefinides.

Si ara torno és per les raons abans esmentades. I també —per què negar-ho?— per un latent i profund desig de continuïtat. Ara canviarà la presentació tipogràfica de la Secció; però els ingredients seran els mateixos de sempre: notícies i temes de l'actualitat local, un to planer a l'abast de tothom, senzillesa i, sobre tot, sinceritat. Si algun altre mèrit o al·licient hi trobeu, serà ben bé una propina.

Encara que molts lectors ja em coneixen, a l'engegar per segona vegada no estarà de més identificar-me. Hi ha persones que consideren l'ús del pseudònim una cobardia, com un no voler donar la cara. Potser és veritat en alguns casos; però en certes ocasions és solament un recurs utilitzat per evitar la repetició del mateix nom en altres planes del periòdic. ISET és la part final del diminutiu lluiset i el tal LLUISet porta al darrera els cognoms PONS i SERRA.

Aclarit aquest punt, res s'oposa a que mantingui el pseudònim. Jo el trobo bonic i sona bé. Fins al mes vinent si Déu vol.

ISSET

LA PRIMAVERA

Pel color dels afores, per la presència dels oronells i, sobre tot, pel full del calendari, sabem que som a la primavera. Però el temps és d'hivern: estufes, callejacions, brasers...

FONÈTICA I SINTAXI

Durant aquests dies de Setmana Santa molts agramuntins residents a Barcelona han vingut a passar les festes amb llurs famílies. Cal remarcar que la part més jove d'aquests forasters "de casa", conserva intacta la fonètica agramuntina i que ha polit la sintaxi.

TREBALLS A LA VIA PÚBLICA

Ens referim a aquells que, per tal de poder treballar més còmodament, envaeixen la via pública amb objectes o eines propis de la seva professió, obligant, moltes vegades, a que el sofert vianant hagi de circular per llocs incòmodes i perillosos.

PREMI

Se'ns assabenta que un grup d'amics de les lletres catalanes vol organitzar, patrocinat per "SIO" un premi a atorgar, de manera cíclica, a un gènere literari cada any diferent: prosa, poesia, teatre i assaig.

AGRAMUNT A CASTELLA

Un dels nostres redactors, en un viatge per Castella, a la "Sinagoga del Tránsito", de Toledo, trobà aquesta informació: "Juderias medievales más importantes: AGRAMUNT, JUDERIAS CON INSCRIPCIONES HEBRAICAS".

LA CORAL

La Coral d'Avui cantà a Tàrrega el divendres sant, concert del què es féu ressò la premsa de Barcelona. El dijous sant i el dissapte cantà a Agramunt, on celebrà, al Casal, un concert el diumenge de Pàsqua.

TEATRE

Com estava anunciat, el dia de Pàsqua a la nit es posà en escena l'obra "Les dents blanques del gos" amb força assistència i amb una actuació molt reeixida del grup escènic.

CARAMELLES

Malgrat que la diada fos deslluïda pel mal temps, Les Caramelles Infantils van recórrer la vila amb els seus cants que posaren pels nostres carrers en to d'alegria.

EXPOSICIO A LA CAIXA

Seguint els actes anunciats, a la Caixa de Pensions, es presentà, com cada any, una exposició d'artistes locals. Ha estat molt visitada.

GASTRONOMIA PASQUAL

Segons informacions, les "panades" segueixen en una línia descendent de preparació i de consum. En canvi, "les mones" pujen en nombre, ja que segons les mateixes informacions aquest any s'ha batut el rècord.

VISITA ARQUEOLÒGICA

Els senyors Taradell, de Barcelona, i Pous, de Tàrrega, acompanyats del nostre amic Jaume Cots visitaren la nostra vila i mantingueren una llarga conversa amb el nostre il·lustre convidat, el metge senyor Ball Casades, persona, com se sap, molt documentada sobre arqueologia de la nostra comarca, de la què disposa d'un gran assortit de material.

BAIXES TEMPERATURES

Durant aquesta darrera Setmana Santa, les temperatures han estat més aviat baixes: a les nou del matí molt dies hem estat a 4-5° C.

DEFUNCIO

La senyora Pilar Torruella, esposa del metge senyor Francesc Felip, passà a millor vida el dia 5 d'abril. Des d'aquestes pàgines volem fer arribar a tota la família Felip, i en especial al pare Felip, perquè sabem que és objecte d'una gran estima entre els agramuntins, el nostre més sentit condol.

SIO

COMERÇ JOAN ESCOLÀ

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

A la memòria del que en vida fou el meu mestre d'ensenyança primària, el Sr. Domingo Lledós

Quan hagi sortit a la llum pública el relat que intento fer, jo ja em daré per satisfet, ja que així crec que hauré complert amb el meu deure com a ex-deixeble.

Fa 62 anys, o sigui l'any 1911, que el Sr. Lledós organitzà una festa a la Plaça de l'Església, amb honor a la Senyora Bepeta que durant molts anys exercí la carrera de mestra a la secció de pàrvuls. Encara em sembla que la veig tota emocionada lliscant-li llàgrimes cara avall. Era la senyora Bepeta, una santa dona amb tota l'extensió de la paraula. Crec amb sinceritat que era mereixedora d'aital homenatge.

Erem quasi tota la mainada de l'escola els que preniem part a la festa.

Allí es desgranaren una colla de treballs: diàlegs, monòlegs i poesies. Recordo que un dels diàlegs era interpretat pel noi en Josep M.ª Ros Caballé (q.e.p.d.) i un servidor. Altre diàleg per en Josep Lué (en p. d.) i el noi en Sebastià Barnola. El noi Pau Ros Estany no sé si va fer un monòleg. Voldria recordar una colla de nois, però la memòria em falla.

Moltes vegades m'he preguntat què passa amb aquest «fenòmen» que en diem memòria.

O sigui que coses que han transcorregut farà tan sols 2 ó 3 anys i un quasi no les recorda i en canvi, recordo perfectament (i que consti que no he tingut mai còpia) el vers final que va recitar el nen més petit que es deia Jaume Folguera (e.p.d.). Deia així:

Senyors:

S'ha acabat la conferència gràcies per vostra paciència en escoltar nostres mots.

Gràcies però molt sentides per les palmes repetides que ens heu tributat a tots. Gràcies d'un modo especial als de la Junta Local

que a honrar-nos heu vingut amb vostra grata presència, donant a la conferència més relleu i més virtut.

Jo us prometo que altres anys en nom meu i dels companys, encara farem molt més; i no ho dic pas de mentida posant-hi el cor i la vida en defensa del progrés.

Ara punt: ja he dit prou teniu present que soc nou i el més petit dels d'aquí. Cel·lebro que esteu contents adéu a tots els presents i fins un altre camí.

Així es posà final a la festa organitzada per aquell volgut mestre que cobrava 2 pessetes al mes i a la casa que eren dos germans 3 pessetes entre els dos.

JOSEP SOLDEVILA

Información Sindical

FESTIVIDAD DE SAN JOSE ARTESANO

Con asistencia de las primeras autoridades locales, Presidentes y cargos representativos del Sindicato Local Mixto y de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos, se celebró el pasado día 1.º de Mayo una Misa rezada en nuestra Iglesia Parroquial, oficiada por el Rvdo. Sr. Párroco, Arcipreste, quien en la homilía aludió a la solemnidad del Día, exhortando a una mayor confraternidad cristiana dentro del mundo laboral.

Después de la Misa y en la Fonda Crich fué ofrecido un vino español.

CONSULTORIO LABORAL

Los martes y jueves de cada semana, de 7 a 9 de la tarde, viene atendándose el Consultorio Laboral, evacuándose numerosas consultas relativas a asuntos laborales, de Seguridad Social y Mutualismo Laboral.

RESIDENCIAS DE EDUCACION Y DESCANSO

Se pone en conocimiento de todos los trabajadores y afiliados a la Seguridad Social, que durante el presente mes de Mayo pueden formularse solicitudes de turnos de estancia en Residencias de la Obra Sindical «Educación y Descanso» Pueden solicitar información en estas Oficinas.

CONVENIO COLECTIVO SINDICAL DE LA MADERA

El Boletín Oficial de la Provincia, núm. 45, de fecha 14 de abril último, publica el texto del Convenio Colectivo Sindical de las Industrias de la Madera (excepto Serrerías y Almacenes) de aplicación retroactiva desde el 1.º de enero del año en curso.

Las personas afectadas por dicho Convenio pueden solicitar información en estas Oficinas.

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

HA MORT EL METGE FELIP

El dia 19 d'aquest mes de maig, a l'edat de vuitanta nou anys, ha deixat aquest món, per esperar-nos a la casa del Pare, el que fou metge de la nostra Vila, i Cap Local de Sanitat, Francesc d'Asís Felip i Vilà. Redactem aquesta nota mentre «Sió» s'està acabant d'enllestir, però malgrat la brevetat obligada, volem fer arribar el nostre més sentit condol a la família del finat, entre d'altres coses, perquè ell fou, en certa manera, el metge de tothom.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—Durant els meus tretze anys d'Alcalde vaig esforçar-me amb la major voluntat a dur a terme la meva tasca, servint més que manant, i sense distinció de ideologies i classes. Com a Diputat Provincial vaig posar tot el meu interès en servir a la Província, atenent sempre que m'era possible, tots els assumptes que se'm sol·licitaven.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—No em sorprén gens el canvi experimentat a Agramunt, perquè els seus homes s'han destacat sempre per la seva gran capacitat de treball i iniciativa, tant en el terreny industrial com agrícola. En l'aspecte cultural crec que anem a un avenç gradual i patent, manifestat no solament a la nostra Vila sinó també a tota la geografia espanyola. En matèria esportiva crec que estem parats i quasi m'atreviria a dir que hem retrocedit, possiblement per falta de Monitors i d'unes instal·lacions esportives adequades, com també per una escassa protecció econòmica. En l'aspecte administratiu, crec que els homes que formen la seva trama, treballen honradament dintre les seves possibilitats econòmiques i els resultats depenen de l'encert al fer ús d'aquestes possibilitats.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

—Honradament crec que ens estem desfasant. Agramunt s'està desbordant amb noves edificacions lluny del cas urbà, per la qual cosa correm el perill de dedicar a aquestes noves urbanitzacions més atencions i cuidados que a la mateixa població, en la qual tenim moltes obligacions urgents a complir, si volem que la nostra Vila tingui l'aspecte que el seu bon nom requereix.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—Superat el petit lapsus que ens tenia intranquils, i gràcies al comú esforç de tots els agramuntesos, Agramunt marxa altra vegada a una notòria puixança, tant en l'aspecte econòmic, industrial com cultural.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—Pensant una mica potser una de les coses que em sorprenen, són les relacions pares-fills. Acostumat de petit a una disciplina fèrria, exercida pel meu avi a falta del pare, m'admira la llibertat que disfruta la joventut d'avui i la seva actitud rebel davant els grans. Ni una ni altra cosa em sembla justa i adequada. No es pot privar a l'individu d'una certa independència, que l'obligui a prendre iniciatives que contribueixen a la seva formació; però d'això a desentendre'ns de tot, a menysprear l'autoritat paterna com si fós quelcom passat de moda i desfasat, hi ha un abisme que cada dia es fa més patent. Els costums han variat tant, dins i fora de l'àmbit familiar, que els que ja hem traspassat el mig segle sovint se'ns fa difícil acceptar alguns canvis. Així que la meua actitud és d'expectativa, en espera de les conseqüències que tot això ens pugui portar, i Déu vulgui que sigui pel bé de tots.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—A aquesta pregunta voldria que se'm permetés el no adaptar-me estretament a la mateixa, i d'aquesta forma poder fer ressaltar dos noms de persones que si bé no són filles d'Agramunt, al meu modest parer tingueren una destacada influència en la vida de la nostra Vila. Vull referir-me a qui en un temps ja llunyà fou alcalde d'Agramunt: el Sr. GARCIA. Des de petit i fins avui dia, quan algú ha comentat la seva actuació sempre ha estat en sentit elogiós. L'altre, l'«Hermano» MARCELO. Director durant molts anys del Col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes. La magnífica lleitor per ell sembrada, perdura i perdurarà durant molt temps pel bé de la nostra Vila. Com fills d'Agramunt vull nombrar a Fills d'Agustí Ros, pioners de la Indústria textil a la nostra província i que tants bons beneficis ha proporcionat a la nostra Vila.

EL CASAL ES NOTICIA

El dia 15 d'abril la Junta Directiva del Casal convocà a una reunió a tots els propietaris de *palcos* de la sala-teatre. No es tractava de prendre cap acord, sinó simplement de tenir un canvi d'impressions sobre el problema que els *palcos* plantejen. Hi assistí la quasi totalitat de la Junta i un grup no massa nombros de *palquistes*.

* * *

Avui els *palcos* són un destorb. Així, tal com sona. I és molt escassa la utilitat que tenen pels seus propietaris; però aquests en són amos i s'ha de respectar el seu dret. La proposició que va fer la Junta als interessats era que renunciessin voluntàriament a la seva propietat, per tal que la Societat, quan ho cregués oportú, pogués fer les reformes necessàries a la sala. I es demanava la renúncia per una sèrie de raons que anirem explicant.

* * *

Com és natural no tots els *palquistes* estan d'acord en resoldre les coses d'una manera tan expeditiva. N'hi ha que consideren sagrat el seu dret i encara reclamen a la Junta perquè aquesta, diuen, fa anys que no té la deguda cura dels *palcos*. Des del seu punt de vista tenen tota la raó. Els que van parlar a la reunió tots eren d'aquests i és llàstima que els *palquistes* que opinen com la Junta —també n'hi ha— apenes van dir res.

* * *

Cal reconèixer que per contemplar un espectacle de cine o teatre, s'està més còmode en una butaca, donant front a l'escenari, que no pas mirant de baix des d'un *palco*. Aquests servien per les sessions de ball, avui pràcticament acabades. Aquells inefables sa-

raus que enyoren moltes mamàs, amb lluminàries i trajos de nit, han passat definitivament a la història. Avui una bona proporció de joves prefereix les *boites* amb pampallugues, els reconcs i la foscor. Des de molts punt de vista és de doldre que sigui així; però no està al nostre abast canviar el curs de la vida.

* * *

La sala-teatre del Casals és magnífica segons la mentalitat i les circumstàncies de vint-i-cinc anys endarrera; però avui cal augmentar el nombre de localitats, per tal que siguin rentables els espectacles que s'hi donin. I per efectuar la corresponent reforma, tota l'estructura dels *palcos* fa nosa.

* * *

No s'hi val a dir que avui el Casal no disposa de diners per efectuar les esmentades obres. Perquè la renúncia que es demana està condicionada a la realització de les mateixes, quedant tot igual fins aleshores. De totes maneres l'«operació *palcos*» tindrà la vida llarga.

* * *

La Junta del Casal lamenta la pressa amb que ara es passen a cobrar les paperetes mensuals i prega als socis que vulguin disculpar-ho. La causa del retard és que calia esperar la Reunió General per veure com quedava l'assumpte de les quotes. I també perquè ens havíem quedat sense Andador. Una vegada posats al corrent en les mensuals, es cobrarà l'extraordinària de 150 ptes.

PONS

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas

Discoteca

Teléfonos 390202 y 390802

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

Resumen de los actos de Semana Santa

El gran puente de Semana Santa, se ha dejado sentir en nuestras carreteras y zonas de influencia, pues el tráfico y la afluencia masiva de forasteros ha dejado huella en nuestra querida Villa.

ACTOS RELIGIOSOS. — *Las Celebraciones Religiosas no han sido del todo brillantes en cuanto a asistencia masiva de fieles, con relación a años anteriores, pues según se puede deducir a simple vista, la gente aprovecha más estos días para el descanso físico. No obstante, el verdadero Cristiano si que sabe valorar el sentido que tienen dichas Celebraciones.*

EXTENSA ACTIVIDAD DE "LA CORAL D'AVUI". — *Para Agrupación Coral, este año ha sido quizás el de más trabajo, pues ha intervenido en los diferentes actos religiosos de Jueves Santo, Viernes Santo y Sábado de Gloria, pudiéndose afirmar que en cada actuación se superaba la anterior. En resumen unas buenas actuaciones que le obligan cada día más a una superación constante. En cuanto a Conciertos destacamos dos: Uno en la Ciudad de Tárrega, de música Polifónica y Sacra el Viernes Santo, teniendo como marco la Iglesia Parroquial y otro el día de Pascua Florida en el Teatro Casino Agramuntés. En el primero, se consideraba importante la presentación de "LA CORAL D'AVUI" en dicha Ciudad, pues era la primera vez que se desplazaba a esta población y su máximo empeño era hacer quedar bien el pabellón de Agramunt. Al final de la actuación de la misma, yo mismo, recogí las impresiones de algunos de los asistentes y pude comprobar la buena acogida y la satisfacción de los asistentes para con nuestra "CORAL D'AVUI", lo que es motivo de orgullo y satisfacción para todos aquellos que forman esta gran familia al ver que los sacrificios también obtienen recompensas.*

En cuanto al segundo del día de Pascua, ofrecido como es tradicional a los vecinos de la Villa, se ha conseguido un nuevo y resonante éxito; de manera especial, en cuanto a público, ya que éste ha sido bastante numeroso en relación a otras actuaciones, lo que nos ofrece una nueva esperanza cara lo Cultural y

GRANET DE PEBRE

*Verset per Josep Farreny
A en Pau Ruiz Picasso, el geni*

El vell més jove?
Que diel
El jove.
El mort més viu?
Que diel
El viu.

El que marxa sempre,
i es queda.
El que sempre ve
i mai se'n va

El gran creador,
PICASSO.

El sense principi ni fi.

Abril 1973

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES Viladós

ASAMBLEA DE LA HERMANDAD DE LABRADORES

El día 29 de abril se celebró en el FOMENT PARROQUIAL la Asamblea anual ordinaria de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos. Escasa publicidad del acto —un pregón la vispera por la tarde— y muy reducida asistencia de agricultores. En la presidencia, el Presidente de la Hermandad, el Secretario y tres —¡sólo tres!— miembros de la numerosa Junta de la entidad.

Pasaron sin pena ni gloria y con la unánime aprobación correspondiente, la lectura del acta anterior, el estado de cuentas y presupuestos y la memoria de actividades y planes a realizar. Todo rutinario y con la sola novedad de que las aportaciones de la recién creada cuota sindical agraria, permiten atender la casi totalidad del presupuesto ordinario, cifrado en 220.350 ptas., pudiéndose destinar al arreglo de caminos el 90 % del importe de los rastos: 224.713'— ptas.

Otra novedad la ratificación del nombramiento del nuevo Secretario de la Hermandad en la persona de don Ramón Rigalt, por cese de don Antonio Alcalá.

En el capítulo de Ruegos y Preguntas se inquirió por qué en la exposición de las actividades del pasado año, no se había hecho referencia al arrendamiento del Coto de Caza. Respondió el Sr. Presidente que como se trata de un Coto Privado, con las firmas de sólo una parte de los propietarios del término, no se consideró tema de interés general para ser incluido en el Orden del Día. No obstante el Sr. Presidente accedió a informar sobre ello.

Resulta que a principios de la temporada de caza se arrendó el citado Coto Privado a la Sociedad de Cazadores local, por un período de seis años y un importe total anual de 235.000'— ptas. Que cada cazador ha satisfecho a su Sociedad la parte proporcional correspondiente. Que la Junta de la Sociedad de Cazadores sólo ha abonado a la Hermandad 100.000'— ptas. y condiciona el pago del resto a nuevas peticiones que mejoren el Coto. Que los propietarios que firmaron para el establecimiento del Coto, no han percibido cantidad alguna hasta el momento presente.

Suponemos que se hallará una solución satisfactoria para este embrollado asunto.

Redactor

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE
(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y de plástico
ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público
TRASLADOS A TODA ESPAÑA
Servicios para los afiliados a varias Compañías

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

LA NOSTRA GENT

En Manuel Mazón i Ribó

—Data de naixement?

—Vaig nèixer el dia 9 de març del 1914.

—Lloc de naixença?

—Agramunt, a la plaça Mercadal.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—Pràcticament la meua vida sempre ha transcorregut ací, perquè apart sis anys passats entre Barcelona i Lleida, els altres 53 anys restants sempre he residit a Agramunt.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

- primaris
- secundaris
- superiors.

—Vaig cursar l'ensenyament primari amb els «Hermanos» de les Escoles Cristianes d'Agramunt, i els estudis secundaris amb els «Hermanos» Maristes de Lleida.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—Als 15 anys unes circumstàncies adverses m'obligaren a deixar els estudis, vaig començar a treballar a Barcelona, en un comerç, durant tres anys. Després, retornat a Agramunt, d'empleat a la indústria de Fills d'Agustí Ros; més tard a la Cooperativa Agrícola, fins que vaig entrar a formar part de l'indústria del meu pare polític, en la qual continuo actualment.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—Cap càrrec polític m'ha servit per situar-me en la vida, s'entén econòmicament. Malgrat ocupar el càrrec d'Alcalde de la Vila d'Agramunt durant tretze anys i el de Diputat Provincial durant sis l'única recompensa obtinguda ha estat la íntima satisfacció d'haver complert el meu deure amb la màxima honradesa. Tot lo altre ho dec al treball.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—Els esports i la lectura.

—En practiqueu alguna?

—A la meua edat és difícil practicar un esport que requereixi esforç físic. La meua gran afició és el fútbol i la lectura quan em queda algun temps lliure.

—Per quins països heu viatjat?

—Conec la major part d'Espanya i algunes ciutats de França.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—Llegeixo principalment Història Política, alguna que altra novel·la i diferents periòdics i revistes esportives.

A la Juventud

Has llegado por fin, oh amado joven, a la edad dichosa en que la razón comienza a interesarse por las cosas de la vida, entrando de lleno en sociedad; sabrás, oh amado joven, que la problemática de la vida está llena de dificultades y de contaminaciones sociales; quería darte algunos consejos como si fueras uno de mis hijos y dialogar contigo un rato.

Prudencia, Actividad, Orden, Economía y Perseverancia, son dotes que ha de ejercitar el que las poseyera o procurar adquirir si le faltaren. No pienses que te vaya a describir el significado de estas cinco palabras, porque se necesitarían dar cinco conferencias por un especialista en filosofía y teología. El que esto escribe no es más que un simple agricultor y sin ningún título académico. Así es que no te hablaré más que de Prudencia y Actividad.

Prudencia en todos los órdenes y quehaceres de la vida, toma consejo de personas mayores y competentes en lo que vayas a emprender; no te fies de cualquiera, guárdate de las malas compañías, búscate amigos buenos, un buen amigo es un tesoro; no busques la amistad sino donde se halle la virtud. No dejes de pensar en estas tres virtudes: Prudencia, Paciencia y Continencia. Si quieres tener salud y alegría de vivir, huye de extremos, comer y beber exageradamente. "Et justos et sobrios." Come lo necesario para el sustento, la gula embota el alma y mata el cuerpo.

Sobre todo las bebidas alcohólicas, su exceso, lleva al alcoholismo, neuralgias y toxicomanías. El tabaco y la bebida, es una costumbre odiosa, que del hombre acortan la vida, tras de hacerla más penosa. ¿Por qué

ahora hay más criaturas subnormales? Será porque hay más vicios que antes? ¿Será culpa de sus progenitores, que esto puede venir desde la quinta generación?

Actividad. Sin trabajo no hay progreso material ni moral; sin Agricultura no hay bienestar, no hay porvenir. Hay un cambio en ciudades, pueblos y comarcas, de cincuenta años atrás, viendo su colosal desarrollo; la industria, el comercio, también la agricultura, todo es debido al movimiento del trabajo; porque aquí todo el mundo trabaja: pobres y ricos, todas las clases sociales, por eso crece tanto su geografía ciudadana.

Jóvenes, seguid el ejemplo de vuestros progenitores, en trabajar con sencillez, honradez y laboriosidad, y con esta continuidad honraremos a la Patria y a la Sociedad.

L'eina per créixer els pobles no és pas la guerra, ja qui guanya aquest món és el treball, Si algun any el pagès la collita esguerra haurà de treballar molt més un altre any. Treball i Sant Treball, tu ets nostra vida, tu ens has fet homes i fas als pobles grans, arreu per tu la Humanitat és enaltida, per tu els homes del món tots són germans. El poble que treballa és un poble lliure i arreu del món és un poble respectat, el poble que treballa tot sol pot viure i no té mai la gana vora el costat.

J. CASES, DE PUIGVERT

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2.085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA

ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

NIT DE TEATRE AL CASAL

«Los blancos dientes del perro», de Eduardo Criado, en versió totalment catalana, és l'obra que ens oferiren la colla del «Grup Escènic Agramuntí», dirigit per en Josep Bertran, la nit de Pasqua al Casal. Es tracta d'una obra per fer pensar, completament diferent de les peces de riure que, fins ara, constituïen el seu repertori i amb les quals tants èxits havien aconseguit.

Passar-se al teatre seriós —o si voleu transcendent— té els seus riscos i és de creure que no van fer-ho sense prendre totes les mesures i calcular totes les conseqüències. El resultat ha estat positiu, al meu veure. Es veritat que les persones coneixedores de les filigranes escèniques, trobaran falles en molts indrets; però jo diria que el «Grup Escènic Agramuntí» va quedar bé i segurament així pensen la majoria dels espectadors.

L'artista més identificat amb el personatge fou, sens dubte en Josep Bertran. Es clar! representava el director teatral d'un grup d'aficionats.

En Manuel Pedraza i la M.ª Rosa Poch, com de costum, molta feina i ben feta; però aquesta vegada no estaven enamorats.

A l'Anna Santacreu també li van «encolomar» un paper de mare. Val a dir que la noieta hi té força gràcia.

En Josep Lluelles ens demostrà que no tot s'acaba fent riure i va treure molt bé un paper seriós de veritat. Però més d'un espectador va estar a punt d'esclafir quan sortí a l'escenari. La força de la costum!

L'Antonieta Canosa, eixerida com un pèsol; en Francesc Torra amb posat i paraules d'home de seny; i en Jordi Solé que s'estrenava en el «Grup», tenien papers secundaris, en la representació dels quals van posar tota l'àima i tota la traça.

L'Amadeu Padullés solament va sortir al final i el van treure pel forat de l'apuntador. El seu paper era molt curt; però pobre xicot, ja va fer prou d'acceptar-lo.

Sense menysprear a cap dels artistes citats, a mi el que em va fer més gràcia —per això el deixo per l'últim— va ser en Jaume Bonet. I no acabo d'afegir si era pel bigoti o pel paper de desvergonyit que representava.

Lluís PONS SERRA

CHOCOLATES JOLONCH

REFLEXIONS

Ahí la vista se'm posà en un escuradents; va ésser ahir com podia ser un altre dia, però no, va ser ahir. Una cosa tan diminuta i que si no es veu cada dia, quasi, quasi; car fins ahir no em va recordar un fet que fa uns anys endarrera més aviat em va fer riure: Un nen jugava amb un escuradents i tot fent-lo córrer per terra feia borrom... borrom... rommm... El nen amb aquell palet de fusta ja tenia un auto.

I això va ésser el que em fa fer pensar ¡Quanta cosa sàvia hi ha en aquell minyó de l'auto; quanta senzillesa, quanta creació hi ha en un ser tan petit! Quanta il·lusió i quina manera de veure les coses tan diferent de nosaltres: més plena en tots conceptes; per nosaltres un escuradents és només una fusteta rodona o quadrada que comença i acaba en punxa i que serveix per treure'ns els residus alimenticis de les dents blanques; blanques perquè hom procura que ho siguin; hom vol somriure igual que aquells de la tele, que ens ensenyen unes dents blanques i arreglerades. El que hom no vol és que el veiem rentant-se-les i treient espuma per la boca igual que un gos rabiós; el que no desagrada és que es vegi una dentadura sense portells, una dentadura de cinema. Tot això amb l'ajut de l'elixir i pomades dentífriques, amb l'ajut de la fusteta del nen, amb l'auto del nen, amb aquell petit aparell al que només li manca un motoret per tindre autonomia i córrer i fer borrom... rom...; un motoret que ens falta a molts per reconèixer les nostres falles i no les de València; un motoret gran o més petit però un motoret per anar més lluny, per pujar l'aigua, per pujar la sang al cap, al cervell; per... i són tantes les vegades que ens falta el motoret, encara que només sigui per a dir: no sóc gran cosa; vaig pel món creient que faig i en realitat no faig res, el mèrit, l'obra és d'aquell que ho dissenya, aquell que a l'igual que el minyó del començament, d'una fusteta en fa una biga, d'una biga una casa, d'una casa un carrer, d'un carrer un poble, d'un poble una gran ciutat, d'una ciutat una nació, i continua el minyó: d'una nació en fa dues, tres, quatre i cinc, i com que ja en té cinc i l'una és indiscutiblement la URSS i també indiscutiblement una de les altres és EEUU i les tres restants poden ser qualsevol una mica esvalotats que si no tenen guerra en tindran a no tardar; es barallaran, es trencaran els escuradents i de tantes nacions només en quedarà una, aquesta quedarà reduïda en una gran ciutat (i es trencaran més fustetes) i la gran ciutat quedarà en un poble, en un carrer, en una casa, i la gent de la casa es fa senzilla i humil com el nen que els maneja i es fan vellets i es moren, i la casa queda sola i també es fa vella, i cau; queda la biga i de la biga se'n fa taulons —i els paletes passen pels taulons i a quina alçària; hi passen com si fossin al bell mig del carrer Sió o al bell mig de la Plaça del Mercadal o la del Pou, però no com si ho fossin per altres carrers plens de clots i pedres— i del retalls petits de la biga, les sobres dels taulons, queden les fustetes de les que en farem autos i escuradents o bé escuradents i autos, segons qui té la fusteta, i torna a començar el cercle més rodó que la «o» feta amb un vas d'aigua, no de vi perquè el vi fa que la rodona no sigui tan rodona, que la «o» sigui ovalada i ovalada és la forma de l'ou, i en l'ou, com en la gallina, hi ha l'enigma de... qué va ésser primer si l'ou o la gallina?, com n'hi ha tants d'altres d'enigmes que ara per ara no podem capiscar com: Visqueren realment les belicoses amazones? Parlen els peixos? Existí la pedra filosofal? i el gran misteri del Tiahuanaco? i són tants i tants que enumerar-los i parlar-ne una mica de cada un d'ells s'ens emportaria totes les planes de SIO, i les planes de SIO no són per un sol, són per tots i per a tots, per aquell que el llegeix i per qui hi escriu, com també per aquell que no gosa escriure, per aquell que vol dir coses i no gosa dir-les i per aquell que creu que d'escriure no en sap prou, més al fons pensa que sí que pot escriure i si pot escriure ho fa, que per escriure només cal paper i llapis o bolígraf, més car o més barat però que ratlli, que corri la tinta i no la sang, que corri la humilitat i senzillesa de cada u com corre l'auto del nen fent borrom... borrom... rom... i ja veiem on ens ha portat un palet, una cosa tan

menuda com aquell escuradents que no corre per ell sol però que en les mans del nen corre i fa soroll, en les mans d'aquell creador de fantasia, en les mans del minyó que d'una fusteta en fa un auto, i dos i tres i quatre i cinc i quan en té cinc ja hi veu problemes de circulació i com a tal hi manca un urbà —i per fer un urbà només cal una altra fusteta— i el posa al mig i dirigeix l'urbà segons sigui la mentalitat del nen; si vol que xoquin, xocaran els palets i es diran paraules grosseres llurs conductors; si no vol que xoquin, no xocaran, es passaran l'un pel costat de l'altre i es daran el bon din o la bona tarda i tot sovint en farà pujar un al cim de l'altre i així fins que el cridarà la seva mare per berenar o sopar i dirà el minyó que ara encara no, que els autos no tenen via, que no van pel camí, que encara no toca berenar, que primer és el primer i després el segon o ja ho veurem. I l'endemà quan el nen vegi els palets ordenats o desordenats, segons els deixà el dia abans hi veurà en la renglera ordenada una línia a seguir, i en el desordre potser hi veurà unes fustetes que no van a terra, que el seu lloc és la capça que la mare té a la cuina, i els posarà dins, augmentant el nombre d'escuradents i també la seva capacitat, fent-se home, home que unes dies després ja no tindrà auto, que en aquelles fustetes no hi veurà res més que uns palets amb punxa i la seva capacitat creadora passarà cap un altre camp, tant senzill, potser, com el primer, car es farà home; i demà d'allò tan menut que era la fusteta en treurà una nova idea i farà trens i barcos i avions, i tot havent començat la seva creació en el temps endarrerit de la fusteta ja potser no la recordarà més fins que els seus fills tornin a jugar amb l'auto de la fusteta. Perdrà o no la seva capacitat creadora, perdrà o no la seva humilitat, li restarà, potser, la senzillesa de l'infant, i tot éssent gran es farà petit per uns i més gran pels altres, per aquells que encara saben trobar en la senzillesa de les quatre ratlles vermelles de la fusteta, la biga, la casa, el carrer, el poble, la ciutat i la nació de la que ells no són més que una part, un trocet, un minyonet en definitiva, car un minyonet com el del començament: creador i il·lusionat amb ànims de fer-se gran per crear pels demés, per dar-los allò del que ell n'està sobrat, per dar el color groc i vermell als autos, a les cases, per donar el que és un home gran, grandios que potser viurà en una nació forània, però que farà romandre l'ànima al seu poble, al seu carrer, a la seva casa.

I. M. B.

FABRICACION Y VENTA DE PANELES DECORATIVOS

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 390639

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto · **AGRAMUNT** (Lérida)

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Abril, adoptaron los siguientes acuerdos:

EXPEDIENTE DESAHUCIO BAJOS AYUNTAMIENTO.

Aceptar la cuantía de la indemnización fijada por el inquilino por la extinción de su derecho a ocupar los locales referidos y plazo para desalojarlos, facultando al Sr. Alcalde para que ejecute lo acordado.

EXPEDIENTE NOMBRAMIENTO RECAUDADOR.

Visto el expediente de adjudicación del Servicio de Recaudación por el sistema de gestión directa de valores por recibos y certificaciones de débitos en su periodo voluntario y ejecutivo, se adjudica el Concurso a Don Angel Solsona Vidal con todos los derechos y obligaciones contenidos en el pliego de condiciones, por ser la única propuesta presentada.

BAJA EMPLEADO D. MIGUEL MORENO.

Dada cuenta del escrito presentado solicitando se le dé de baja como empleado municipal, se acuerda aceptar la renuncia del mismo como encargado de servicios, obras y vigilancia, con efectos desde el día 23 de Abril.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Miguel Figuera Fontanet, Presidente de la Cooperativa de Viviendas «Verge del Socós» para que en los terrenos de la misma puedan proceder a la construcción de viviendas unifamiliares, según Proyectos, los ocho socios siguientes: D. Juan Viladomat Almarcha; D. Jesús Sarnago Soria; D. Santiago Aguilar Canosa; D. Jacinto Mitjavila Molins; D. David Pont Brescó; D. Marcial Rovira Vilalta; D. Ignacio Villalta Gilabert y D. Ramón Figuera Farré, todas ellas de Renta Limitada Subvencionada.

A D. Jerónimo Valls Segura, construcción de un edificio, compuesto de vivienda y almacén, en Santa Esperanza.

A D. Juan Farré Cirés, obras interiores en la casa Plaza Generalísimo.

A D. Bautista Secanell Cabecerán, por idem en Avda. J. Mestres.

A D. Felipe Amigó Puigpinós, ampliación de la puerta del corral de su propiedad, en Extramuros S. Juan.

A D. Pablo Escolá Plá, construcción de un local en la parte trasera de la casa de su propiedad en Arrabal de Puigvert

A D. Vicente Castellá Gimbert, para replanar la finca de su propiedad sita detrás de los Depósitos.

A D. Pedro Durán Rubió, construcción de una nave industrial en calle Santa Esperanza.

A D.ª Mercedes Ros Serra, pintar fachada.

A D. Silvestre Bonet Pascual, obras varias en la casa de calle Circunvalación.

A D. José Esmatges Altisent, reformas en el horno de cocer pan de la calle San Juan.

A D.ª Teresa Cucurull Broto, revocar y pintar fachada en casa Estudios Viejos.

A D.ª Margarita Viciana Ros, obras interiores en su casa de Avda. J. Mestres.

A D. José Roca Aubets, construcción de la tercera nave que quedó pendiente, en la partida Camino de Puellas.

TOMAS AGUA POTABLE.

Se conceden los derechos correspondientes a D.ª Carmen Trepat Pla y D. Marcelino Balasch Vilapriñó.

CONEXION RED ALCANTARILLADO.

Se autoriza la conexión a la red general las aguas residuales de la nave industrial de D. Pedro Duran Rubió.

SUBVENCIONES.

Concederlas a la Comisión de Ferias y Mercados por importe de 30.000 pesetas y a la «Coral d'Avui» por 26,500 pesetas.

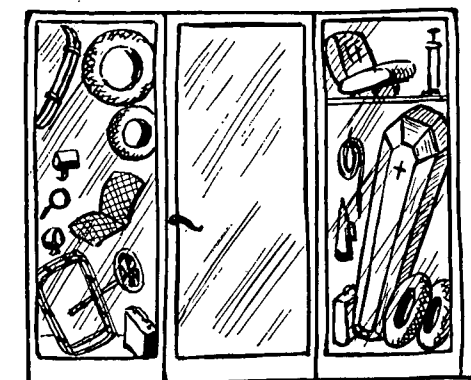
TOMBOLA FIESTAS

Autorizar a Doña Josefa Manchón Olivares la instalación de una Tómbola durante la Fiesta Mayor.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron por un importe total de 153.629 pesetas.

ACCESORIOS PARA AUTOMOVILES

CREMA
AG-73

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería salas

Sió, 29

AGRAMUNT